

पंचेचाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास - पंचविसावा क्रमांक

यहेज्केल क्रमांक सहा

Jeff Pippenger

2026-08-11

मी साक्षींच्या एका उताऱ्यावरून विचार घेत आहे, जो पवित्रस्थानातील यहेज्केल, यशया आणि योहान यांच्या अनुभवाशी संबंधित सत्याच्या विविध रेषा प्रस्तुत करतो. प्रकटीकरणाच्या पहिल्या अध्यायात, योहान आपल्या मार्गे असलेला आवाज पाहण्यासाठी वळला.

प्रभूच्या दिवशी मी आत्म्यामध्ये होतो; आणि माझ्या मागून कर्ण्यासारखा एक मोठा आवाज मी ऐकला, जो म्हणत होता, “मी अल्फा आणि ओमेगा, पहिला आणि शेवटचा आहे; आणि तू जे पाहतोस ते एका पुस्तकात लिही, आणि ते आशियामधील सात मंडळ्यांकडे पाठव; एफिससकडे, आणि स्मूर्नाकडे, आणि पर्गामोसकडे, आणि थुआतीराकडे, आणि सार्दिसकडे, आणि फिलाडेल्फियाकडे, आणि लाओदिकियाकडे.” आणि जो आवाज माझ्याशी बोलत होता तो पाहण्यासाठी मी वळलो. आणि वळल्यावर मला सात सोन्याचे दीपस्तंभ दिसले. प्रकटीकरण 1:10-12.

पातमोस या बेटावरून आणि त्यानंतर स्वर्गीय पवित्रस्थानात, जिथे योहान ख्रिस्ताचे दर्शन पाहतो—ज्याविषयी सिस्टर व्हाइट आपल्याला सांगतात—तेच दर्शन दानिएलने आपल्या पुस्तकाच्या दहाव्या अध्यायात पाहिले होते.

“‘त्या दिवसांत मी दानियेल पूर्ण तीन आठवडे शोक करित होतो. मी रुचकर अन्न खाल्ले नाही; माझ्या तोंडात मांस वा द्राक्षारस आला नाही; आणि मी स्वतःस अजिबात अभिषेक केला नाही.... मग मी माझे डोळे वर केले, आणि पाहिले, तर पाहा, एक पुरुष तागाचे वस्त्र परिधान केलेला होता, आणि त्याच्या कंबरेस ऊफाजच्या शुद्ध सोन्याचा पट्टा बांधलेला होता. त्याचे शरीर पद्मरागासारखे होते, त्याचे मुख विजेच्या तेजासारखे, त्याचे डोळे अग्नीच्या दिवट्यांसारखे, त्याचे बाहू आणि त्याचे पाय चकचकीत पितळीसारखे, आणि त्याच्या शब्दांचा आवाज मोठ्या समुदायाच्या आवाजासारखा होता’ (Daniel 10:2-6).”

“हे वर्णन पाटमोस बेटावर ख्रिस्त त्याला प्रकट झाला तेव्हा योहानाने दिलेल्या वर्णनासारखेच आहे. देवाचा पुत्र याहून कनिष्ठ कोणीही नव्हे, तर स्वतः त्याने दानिएलास दर्शन दिले. आपल्या प्रभूने दानिएलास उत्तरकाळी काय घडून येईल हे शिकविण्यासाठी दुसऱ्या एका स्वर्गीय दूतासह आगमन केले.” Sanctified Life, 49.

पहिल्या नऊ वचनेत मानवाच्या कृपाकालाच्या समाप्तीच्या अगोदरच येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण कसे उघड केले जाते, हे ओळखून दिले आहे. हे प्रकटीकरण देवाने येशूला दिले; येशूने ते गॅब्रिएलला दिले; गॅब्रिएलने ते योहानाला दिले, आणि योहानाने तो संदेश सात मंडळ्यांकडे पाठवावा, अशी त्याला नेमणूक देण्यात आली. यशयाला सहाव्या अध्यायात हेच करण्याची नेमणूक मिळाली, आणि यहेज्केललाही दुसऱ्या व तिसऱ्या अध्यायांत हाच आदेश प्राप्त झाला. योहानाला त्याची नेमणूक मिळते तेव्हा तो कैदी असतो; यहेज्केल आणि दानिएल बाबेलमध्ये बंदिवान असतात; आणि यशया यहूदाच्या दुष्ट राजा आहाजाच्या इतिहासकाळात जगत असतो.

“चाकांच्या आत चाके होती; ती इतकी गुंतागुंतीच्या रचनेत होती की पहिल्या दृष्टीक्षेपात ती यहेज्केलाला सर्वथा गोंधळलेली भासत होती. परंतु जेव्हा ती हलत, तेव्हा ते अत्यंत सुंदर नेमकेपणाने आणि परिपूर्ण सुसंगतीने हलत. स्वर्गीय सत्त्वे त्या चाकांना चालना देत होती; आणि त्या सर्वांच्या वर, गौरवमय नीलमणीच्या सिंहासनावर, सनातन परमेश्वर विराजमान होता; आणि सिंहासनाभोवती वेढा घालणारे इंद्रधनुष्य होते, जे कृपा आणि प्रेम यांचे प्रतीक होते. त्या दृश्याच्या भयप्रद गौरवाने अभिभूत होऊन यहेज्केल आपल्या मुखावर पडला, तेव्हा एका वाणीने त्याला उठून उभे राहण्यास आणि परमेश्वराचे वचन ऐकण्यास सांगितले. मग त्याला इस्राएलासाठी इशान्याचा संदेश देण्यात आला.” Testimonies, 751.

आणि मी प्रभूचा आवाज ऐकला, तो म्हणत होता, “मी कोणाला पाठवू, आणि आमच्यासाठी कोण जाईल?” तेव्हा मी म्हणालो, “हा मी आहे; मला पाठव.” यशया ६:८

“हे दर्शन यहेज्केलाला त्या वेळी देण्यात आले, जेव्हा त्याचे मन उदास पूर्वसूचनांनी भरलेले होते. त्याने आपल्या पितरांची भूमी उजाड पडलेली पाहिली...”

“याचप्रमाणे, जेव्हा देव प्रिय योहानाला भावी युगांसाठी मंडळीचा इतिहास उघड करण्याच्या तयारीत होता, तेव्हा त्याने ‘मनुष्याच्या पुत्रासारखा एक’ असा त्याला प्रकट करून, जो दीपस्तंभांच्या मध्ये फिरत होता आणि जे सात मंडळ्यांचे प्रतीक होते, त्याद्वारे तारणाऱ्याची आपल्या लोकांबद्दलची आस्था व काळजी याची त्याला खात्री दिली. ...”

“हे धडे आपल्या हितासाठी आहेत. आपण आपला विश्वास देवावर स्थिर ठेवला पाहिजे, कारण अगदी आपल्या समोरच असा एक काळ आहे जो मनुष्यांच्या आत्म्यांची परीक्षा घेईल. ...”

“आपण महान व गंभीर घटनांच्या उंबरठ्यावर उभे आहोत. भविष्यवाणी वेगाने पूर्ण होत आहे. प्रभु दाराशी आला आहे. लवकरच आपल्या समोर सर्व जिवंत लोकांसाठी अत्यंत गंभीर रसाचा एक कालखंड उघडणार आहे. भूतकाळातील वाद पुन्हा जागृत केले जाणार आहेत; नवे वाद उद्भवतील. आपल्या जगात घडवून आणल्या जाणाऱ्या दृश्यांची अद्याप स्वप्नातही कल्पना केलेली नाही. सैतान मानवी साधनांद्वारे कार्यरत आहे. संविधान बदलण्याचा आणि रविवारपालनाची सक्ती करणारा कायदा मिळविण्याचा प्रयत्न करणाऱ्यांना त्याचा परिणाम काय होईल याची फारशी जाणीव नाही. संकट अगदी आपल्या उंबरठ्यावर आले आहे.”

“परंतु या महान संकटकाळात देवाच्या सेवकांनी स्वतःवर विसंबून राहू नये. यशया, यहेज्केल आणि योहान यांना दिलेल्या दृष्टांतांत आपण पाहतो की पृथ्वीवर घडणाऱ्या घटनांशी स्वर्ग किती निकटतेने जोडलेला आहे, आणि जे त्याच्याशी निष्ठावान आहेत त्यांच्याविषयी देवाची काळजी किती महान आहे. हे जग शासकाविना नाही. येऊ घातलेल्या घटनांचा क्रम प्रभूच्या हातात आहे. स्वर्गाचा महिमामय अधिपती आपल्या मंडळीच्या कार्यभाराप्रमाणेच राष्ट्रांच्या भवितव्याचाही भार स्वतःच्या हाती ठेवतो. ...”

“यहेज्केलाच्या दर्शनात करूबांच्या पंखांखाली देवाचा हात होता. यावरून त्याच्या सेवकांना हे शिकविण्याचा उद्देश आहे की त्यांना यश देणारी शक्ती दैवी आहे. जर त्यांनी अधर्म दूर करून अंतःकरणाने व जीवनाने शुद्ध झाले, तर तो त्यांच्याबरोबर कार्य करील.

“जिवंत प्राण्यांमध्ये विजेच्या चपळतेने फिरणारा तेजस्वी प्रकाश, हे या कार्याची ज्या वेगाने अखेरीस पूर्णतेकडे प्रगती होईल, त्याचे प्रतीक आहे. ...”

“बंधून्तो, आता शोक आणि निराशेचा काळ नाही; संशय आणि अविश्वास यांच्या स्वाधीन होण्याची ही वेळ नाही. ख्रिस्त हा आता योसेफाच्या नव्या कबरीत, मोठ्या दगडाने बंद केलेला आणि रोमी शिक्क्याने मुद्रांकित केलेला तारणारा नाही; आपल्याकडे पुनरुत्थित तारणारा आहे. तो राजा आहे, सेनाधीशांचा परमेश्वर आहे; तो करूबांच्या मध्ये विराजमान आहे; आणि राष्ट्रांच्या संघर्ष व कल्लोळाच्या मध्येमध्येसुद्धा तो अजूनही आपल्या लोकांचे रक्षण करीत आहे. जो स्वर्गात राज्य करतो तोच आपला तारणारा आहे. तो प्रत्येक परीक्षेचे मोजमाप करतो. प्रत्येक आत्म्याची कसोटी घेणाऱ्या भट्टीच्या अग्नीवर तो लक्ष ठेवून आहे. जेव्हा राजांचे दुर्ग उद्ध्वस्त केले जातील, जेव्हा देवाच्या क्रोधाचे बाण त्याच्या शत्रूंच्या हृदयांना भेदून जातील, तेव्हा त्याचे लोक त्याच्या हातात सुरक्षित असतील.” Testimonies, volume 5, 752-754.

चार बायबलसंबंधी साक्षीदार या वस्तुस्थितीची साक्ष देतात की येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा संदेश त्या व्यक्तींना दिला जातो, ज्यांचे प्रतिरूप या संदेशांच्या पवित्रस्थानातील अनुभवांद्वारे दर्शविले गेले आहे. आपण जेव्हा स्वर्गीय पवित्रस्थानात प्रवेश करतो, तेव्हाच आपल्याला तो संदेश दिला जातो, ज्याची घोषणा करण्यासाठी आपल्याला नियुक्त केले गेले आहे. “प्रत्येक जीवाची” परीक्षा घेणारी “भट्टीची आग” ही मलाखी तीनमधील भट्टीच आहे.

परंतु त्याच्या येण्याच्या दिवशी कोण टिकून राहील? आणि तो प्रकट होईल तेव्हा कोण उभा राहील? कारण तो शुद्ध करणाऱ्याच्या अग्नीसारखा आणि धोब्याच्या साबणासारखा आहे; आणि तो चांदी शुद्ध करणारा व पवित्र करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोने व चांदीप्रमाणे परिष्कृत करील, जेणेकरून ते परमेश्वराला नीतिमतेने अर्पण अर्पतील. मग यहुदा व यरुशलेम यांचे अर्पण परमेश्वराला प्रिय होईल, जसे प्राचीन दिवसांत आणि पूर्वीच्या वर्षात होते. मलाखी ३:२-४.

जेव्हा चांदी इतकी शुद्ध होते की ती शुद्धीकरण करणाऱ्याचे मुख प्रतिबिंबित करते, तेव्हा चांदी योग्य काळपर्यंत भट्टीत राहिली आहे हे शुद्धीकरण करणारा जाणतो. प्राचीन काळी चांदी कशी शुद्ध केली जात असे, याविषयीचे हे तथ्य दानियेलाने दहाव्या अध्यायात पाहिलेल्या “marah” या कारणवाचक क्रियापदाशी सुसंगत आहे. या अंतिम दिवसांत प्रभु आपल्या लोकांना पवित्रस्थानात नेत आहे, जेणेकरून एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या निशाणाचा भाग होण्यासाठी उमेदवारांची परीक्षा, शुद्धीकरण आणि परिशोधन करता येईल. या काळात, “जर” आपण “अधर्म दूर करून अंतःकरणाने व जीवनाने शुद्ध” झालो, तर तो “आपल्याबरोबर कार्य करील.” दानियेल दहा प्रमाणे काही जण त्या अनुभवापासून पळ काढतात; परंतु जे दानियेलाद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविले गेले आहेत, ते येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाच्या त्या महान आरसदर्शनास पाहतात, आणि यश्या जसे चित्रित करतो तसे त्यांच्या ओठांना वेदीवरील निखाऱ्याचा स्पर्श होईल, आणि ते धर्मत्यागी मंडळीस तसेच नंतर जगाला संदेश देण्यासाठी शुद्ध व सिद्ध केले जातील.

हा संदेश पवित्रस्थानातील त्या विश्वासू जीवांना सादर केला जातो. लेवीयविधी तेवीसावा अध्याय जेव्हा पेन्टेकोस्ताच्या ऋतूशी अनुरूप लावला जातो, तेव्हा तो परमपवित्र स्थानी असलेल्या कराराच्या कोशाचे प्रतिबिंब दर्शविण्यासाठी अभिप्रेत आहे. विश्वासाने, या अध्यायातील संदेशांची रचना पवित्र इतिहासातील तीन वाटचिन्हे ओळखून देते, ज्यांच्या संदर्भात भट्टीची परीक्षा पूर्ण केली जाते. दैवीदृष्ट्या गूढगंभीर—तेवीसाव्या अध्यायाची भविष्यवाणीमय रचना भविष्यवाणीचा विद्यार्थी याला पहिल्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात येहेज्केलचा ठाव घेण्यास समर्थ करते.

आता असे झाले की, तिसाव्या वर्षी, चौथ्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, मी केबार नदीकाठी बंदिवांनांमध्ये असता, आकाश उघडले गेले, आणि मी देवाची दृष्टान्ते पाहिली. त्या महिन्याच्या पाचव्या दिवशी, जो यहोयाखीन राजाच्या बंदिवासाच्या पाचव्या वर्षी होता. येहेज्केल १:१, २.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळात याजक म्हणून, इ.स.पूर्व ५८७ मध्ये नबुखदनेस्सराने यरुशलेमवर केलेल्या तीन वेढ्यांपैकी तिसऱ्या वेढ्याच्या पाच वर्षे आधी, येहेज्केल सतराव्या जुबिली-चक्राच्या तिसाव्या वर्षात आहे. या वचनातील तिसावे वर्ष हे जुन्या कराराच्या इतिहासातील महानतम पुनरुज्जीवनानंतर तीस वर्षांनी येते, आणि ते पाचव्या वर्षाच्या पाचव्या दिवशी आहे; अशा रीतीने संख्या पाच येहेज्केलच्या साक्षीवर ठेवली जाते. प्रारंभीच्या दोन वचनेमध्ये आपण तीस हा अंक एकदा निर्दिष्ट झालेला आणि पाच ही संख्या तीन वेळा उल्लेखिलेली आढळते. लेवीयविधी तेवीसाच्या रचनेत, जी पेन्टेकोस्ताच्या कालखंडाशी संरेखित आहे, तीसने दर्शविलेली दुसरी परीक्षा तुताऱ्यांच्या सणापर्यंत पोहोचते; पाच दिवस ख्रिस्ताच्या स्वर्गारोहणापर्यंत, त्यानंतर पाच दिवस प्रायश्चित्ताच्या दिवसापर्यंत, आणि मग पाच दिवस त्या मार्गचिन्हापर्यंत, जे पूर्ववृष्टी (पेन्टेकोस्त) आणि उत्तरवृष्टी (तंबूचा सण) या दोन्हींचे प्रतिनिधित्व करते. ही रचना तीस दर्शविते, आणि त्यानंतर पाचव्या तीन पायऱ्या येतात. येहेज्केल मंदिरात आहे, आणि लेवीयविधी तेवीसाची रचना म्हणजे कराराचा संदूक आहे.

इतिहास या सत्याची साक्ष देतो की या टप्प्यावर येहेज्केल हा प्रतीकात्मक वेढ्याच्या पाच वर्षे आधी आहे; हा वेढा यरुशलेमच्या विनाशाद्वारे दर्शविलेल्या लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप ठरून समाप्त होतो. ‘पाच’ ही संख्या, ‘तीस’ या संख्येसारखीच, लेवीय पुस्तक अध्याय तेवीसच्या रचनेतील एक प्रमुख घटक आहे.

या लेखांमध्ये हे दाखविण्यात आले आहे की, जेव्हा या अध्यायातील पहिली बावीस वचने शेवटच्या बावीस वचनांशी संरेखित केली जातात, आणि त्यानंतर बावीस वचनांच्या त्या दोन रेषा पेन्टेकोस्टल काळाशी एकत्र संरेखित केल्या जातात, तेव्हा मलाखीतील भट्टीच्या अग्नीची असलेली तीन-टप्प्यांची परीक्षेची प्रक्रिया स्पष्टपणे चित्रित होते. पहिल्या

आणि तिसऱ्या टप्प्यांमध्ये या तीन टप्प्यांना एक अल्फा आणि ओमेगा आहे, ज्यात चार मार्गचिन्हांची मालिका समाविष्ट आहे, जी एक टप्पा दर्शविते.

वल्हांडण, त्यानंतर बेखमीर भाकरीचा सण, त्यानंतर जवाच्या पहिल्या फळांची अर्पणबळी, आणि मग बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या शेवटापर्यंत 'पाच' दिवस. हे चार मार्गचिन्हे मिळून पहिली परीक्षा बनते, आणि येशू नेहमी आरंभीद्वारे शेवट स्पष्ट करतो, आणि तिसरी परीक्षाही चार मार्गचिन्हांनीच बनलेली आहे. तुताऱ्यांचा सण, त्यानंतर ख्रिस्ताचे आरोहण, मग प्रायश्चित्ताचा दिवस, आणि त्यानंतर पाच दिवसांनी पेंटेकोस्ट व तंबूंचा सण या दोहोंचे आगमन. पेंटेकोस्ट हे पूर्वपावसाचे प्रतीक आहे आणि तंबूंचा सण हा उत्तरपावसाचे प्रतीक आहे. लेवीय पुस्तक तेवीसच्या नमुन्यात पेंटेकोस्ट आणि तंबूंचा सण हे दोन्ही एकरूप होतात.

म्हणून, हे सियोनच्या पुत्रांनो, आनंद करा आणि परमेश्वर तुमचा देव याच्यामध्ये उल्लसित व्हा; कारण त्याने तुम्हांला योग्य प्रमाणात पूर्वीचा पाऊस दिला आहे, आणि तो तुमच्यासाठी पाऊस, पूर्वीचा पाऊस आणि नंतरचा पाऊस, पहिल्या महिन्यात पाडील. योएल 2:23.

अंतिम कसोटी व शुद्धीकरणाची प्रक्रिया ३१ डिसेंबर २०२३ रोजी सुरू झाली. पहिली कसोटी ही मूलभूत कसोटी होती, जी "robbers of thy people" या वादविवादाने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविली गेली; या वादाने १८ जुलै २०२० च्या निराशेमुळे पूर्वीच परीक्षित झालेल्या समूहात विभागणी घडवून आणली.

"इतिहास आणि भविष्यवाणी यांमध्ये देवाचे वचन सत्य आणि भ्रम यांच्यामधील दीर्घकाळ चालत आलेला संघर्ष चित्रित करते. तो संघर्ष अद्याप सुरूच आहे. जे काही पूर्वी घडले आहे ते पुन्हा घडेल. जुन्या वादांना पुन्हा ऊत येईल, आणि नवे सिद्धांत सतत उदयास येत राहतील. परंतु देवाचे लोक, ज्यांनी आपल्या विश्वासात आणि भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत पहिल्या, दुसऱ्या, आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या घोषणेत आपली भूमिका पार पाडली आहे, त्यांना आपण कुठे उभे आहोत हे ठाऊक आहे. त्यांच्याकडे असा अनुभव आहे जो शुद्ध सोन्याहून अधिक मौल्यवान आहे. त्यांनी खडकाप्रमाणे दृढ उभे राहावे, आपल्या विश्वासाहतेच्या आरंभाला अंतापर्यंत अढळपणे धरून ठेवावे." Manuscript Releases, volume 1, 47.

लेवीयविवरण अध्याय तेवीसमध्ये पहिली परीक्षा तीन गोष्टींच्या भविष्यसूचक संयोगाने दर्शविली आहे, ज्यांच्या पाच दिवसांनी अखमीर भाकरीच्या सणाचा शेवट होतो. पास्का हा पहिला दिवस होता, अखमीर भाकरीचा सण हा दुसरा दिवस होता, आणि प्रथमफलांचे अर्पण हा तिसरा दिवस होता. पाच दिवसांनी अखमीर भाकरीचा सण संपला. तीन परीक्षांपैकी पहिल्या परीक्षेची भविष्यसूचक रचना तिसऱ्या आणि अंतिम परीक्षेतही दर्शविली आहे. त्या तिसऱ्या मार्गचिन्हात, जो तीन मार्गचिन्हांनी बनलेला असून त्यानंतर एक येतो, तुताऱ्यांचा सण हा पहिला दिवस आहे, आणि पाच दिवसांनी ख्रिस्ताचे स्वर्गारोहण होते; त्यानंतर पाच दिवसांनी प्रायश्चित्ताचा दिवस येतो; आणि त्यानंतर पाच दिवसांनी पेंटेकोस्ट आणि तंबूंचा सण हे दोन्ही लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याला चिन्हित करतात, ज्याचे प्रतिनिधित्व यहेज्केलाच्या पुस्तकात यरुशलेमच्या विनाशाने केले आहे.

बेखमीर भाकरांच्या सणाच्या समाप्तीपासून तुताऱ्यांच्या सणापर्यंत तीस दिवस आहेत, जे केवळ एका याजकाचे प्रतीक दर्शवत नाहीत, तर दैवी दृष्टांतामध्ये प्रतिपादित तीन परीक्षांपैकी दुसरी परीक्षाही दर्शवितात.

ख्रिस्ताचा बाप्तिस्मा पास्का, अखमीर भाकर आणि प्रथमफळे या तीन मार्गचिन्हांचे चित्रण करतो, कारण ही तीन मार्गचिन्हे ख्रिस्ताचा मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान यांचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या तीन पायऱ्यांनंतर पाच दिवसांनी चौथी पायरी येते, जी अखमीर भाकरांच्या सणाच्या समाप्तीने दर्शविली जाते. योहानाने आपल्या मशीहाला बाप्तिस्मा दिला त्या एका अल्प क्षणात बाप्तिस्मा या तीन पायऱ्या सादर करतो. वसंत ऋतूतील सण या तीन पायऱ्या प्रत्येकी एका दिवसाने विभक्त करतात, आणि शरद ऋतूतील सण या तीन पायऱ्या पाच दिवसांनी विभक्त करतात.

जेव्हा आपण वसंत ऋतूतील सणांची पहिली चाचणी तीन मार्गचिन्हांच्या अशा संयोगरूपाने लागू करतो की ज्यांनंतर पाच दिवसांनी एक मार्गचिन्ह येते; आणि नंतर शरद ऋतूतील सणांना तीन मार्गचिन्हे असून त्यांनंतर पाच दिवसांनी

एक मार्गचिन्ह येते, अशा प्रकारे लागू करतो, तेव्हा एक भविष्यवाणीपर रचना स्थापित होते, जी तीनांची अल्फा मार्गचिन्हरचना असून त्यानंतर पाच दिवस येतात; त्यानंतर तीस दिवस येतात; आणि मग शरद ऋतूतील सणांची तिसरी चाचणी ही तीनांच्या मार्गचिन्हांनंतर पाच दिवस अशी येते—ही रचना असे दर्शविते की पहिली चाचणी एकूण पाच दिवस व्यापते, त्यानंतर तीस दिवसांची दुसरी चाचणी येते जी पाच दिवसांच्या तिसऱ्या मार्गचिन्हापर्यंत पोहोचते. पाच अधिक तीस, अधिक पाच म्हणजे चाळीस (5 + 30 + 5 = 40).

ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्मानंतर तात्काळ चाळीस दिवस आले, ज्यांचा शेवट तीन परीक्षांनी झाला. लेवीयविधी तेवीसच्या रचनेत, पेंतेकोस्ताच्या कालखंडासोबत एकत्रितपणे, याहून बरेच अधिक ओळखता येते; परंतु दुसऱ्या स्तरावर हे अध्याय परमपवित्र स्थानातील कराराच्या कोशाचे प्रतिनिधित्व करते.

लेवीयव्यवस्था तेवीसमधील वसंत ऋतूतील आणि शरद ऋतूतील सण दोन शब्दांच्या मधोमध ठेवलेले आहेत. ते दोन शब्दाथ दोन आच्छादक करूबांचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि लेवीयव्यवस्था तेवीसशी संरेखित असलेले पेंतेकोस्ताच्या काळाचे मार्गचिन्हे कराराचा कोश आणि दोन आच्छादक करूब यांचे प्रतिनिधित्व करतात. यहेज्केलला पहिल्या अध्यायात पवित्रस्थानात नेले जाते, आणि जेव्हा त्याला तेथे नेले जाते, तेव्हा तो त्या वेढ्याच्या पाच दिवस आधीच्या स्थितीत असतो, जो यरुशलेमाच्या विनाशाकडे नेतो आणि जो लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याचे प्रतिरूप ठरतो. रविवार कायदा लेवीयव्यवस्था तेवीसमध्ये पेंतेकोस्त आणि तंबूचा सण यांद्वारे दर्शविला आहे. यहेज्केल तिसाव्या वर्षात आहे, आणि तीस हा मलाखी तीनमधील अग्नीच्या भट्टीची रचना करणाऱ्या तीन परीक्षांपैकी दुसऱ्या परीक्षेचा कालखंड आहे. दुसरी परीक्षा तीस दिवसांनी दर्शविली जाते, जसे यहेज्केल सतराव्या जुबली चक्राच्या तिसाव्या वर्षात आहे, ज्याची सुरुवात योशीयाच्या महान पास्कापासून झाली होती, असे इतिहासकार तिला संबोधतात. यहेज्केल अठरा महिने चाललेल्या त्या वेढ्यापूर्वी पाच वर्षे आहे, आणि तो मंदिरात आहे, जे उरलेल्यांना शुद्ध आणि शोधन करणाऱ्या अंतिम तीन परीक्षांपैकी मधली परीक्षा आहे. पेत्र कैसरीया-फिलिप्पी (पानियम) येथे होता, तोही तीन परीक्षांच्या मध्यभागी, जसे पानियम (कैसरीया-फिलिप्पी), रूपांतराचा पर्वत, आणि क्रूस यांद्वारे दर्शविले आहे.

इ.स.पू. ५९२ मध्ये यहेज्केल यास अलौकिक रीतीने “मूक” केले गेले, आणि देवाने त्याचे तोंड उघडले तेव्हाच तो बोलत असे. ती अवस्था इ.स.पू. ५८५/६ मध्ये यरुशलेमाच्या पतनापर्यंत चालू राहिली. वेढा सुरू झाला त्या दिवशी, ज्या दिवशी त्याच्या “डोळ्यांची अभिलाषा” मरण पावली, त्या वेळी देवाने त्याच्याकडून बोलविले; परंतु यरुशलेम, इस्राएलच्या “डोळ्यांची अभिलाषा,” पतित होईपर्यंत त्याला मुक्तपणे बोलण्याची परवानगी नव्हती. यरुशलेमाचे पतन लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते, आणि तेथेच योहान बाप्तिस्ताचा पिता, आठव्या क्रमाचा एक याजक, जो मंदिरात सेवा करीत असताना मूक करण्यात आला होता—जिथे यहेज्केलही (दर्शनात) होता—त्यालाही सुमारे नऊ महिने मूक करण्यात आले. योहानाच्या जन्मानंतर आठव्या दिवशी, जेव्हा योहानाची सुता होत होती, तेव्हा त्याला बोलण्याची परवानगी देण्यात आली. पवित्रस्थानात असताना मूक करण्यात आलेले दोन संदेष्टे. पवित्रस्थानात ख्रिस्ताचे दर्शन घेत असताना मूक करण्यात आलेला तिसरा संदेष्टा म्हणजे दानिएल. दहाव्या अध्यायात दानिएल पवित्रस्थानात आहे, आणि तीन वेळा स्पर्श केला जात असताना त्याला दुसऱ्या वेळेस स्पर्श होताच तो मूक केला जातो. मध्यबिंदूवर दानिएल मूक केला जातो.

आणि त्याने माझ्याशी अशी वचने बोलून झाल्यावर, मी माझे तोंड भूमीकडे वळविले, आणि मी मूक झालो. आणि पाहा, मनुष्यपुत्रांच्या सदृश असणाऱ्या एकाने माझ्या ओठांना स्पर्श केला; मग मी माझे तोंड उघडले, आणि बोललो, आणि जो माझ्यासमोर उभा होता त्याला म्हणालो, हे माझ्या प्रभु, या दर्शनामुळे माझ्यावर वेदना आल्या आहेत, आणि माझ्यात काहीही बळ उरलेले नाही. Daniel 10:15, 16.

बोलणे

लवकरच येणाऱ्या रविवार कायद्याच्या वेळी “बोलणे” या प्रतीकाची विशेष छाप दिसून येते, जेव्हा संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलते, बलामाचे गाढव बोलते, आणि हबक्कूकाचे दर्शन बोलते व खोटे ठरत नाही. जे तीन मूक संदेष्टे

पवित्रस्थानात असताना मूक केले जातात, ते यरुशलेमाच्या विनाशाच्या वेळी बोलतात. जखऱ्याच्या बाबतीत, तो आपल्या पुत्राचे नवीन नाव योग्य आहे हे ओळख पटविण्यासाठी बोलतो; अशा प्रकारे तो त्या फिलाडेल्फियन लोकांचे प्रतीकरूप ठरतो, ज्यांना नवीन नाव दिले जाते.

जो विजयी होईल त्याला मी माझ्या देवाच्या मंदिरात एक खांब करीन, आणि तो यापुढे कधीही बाहेर जाणार नाही; आणि मी त्याच्यावर माझ्या देवाचे नाव, आणि माझ्या देवाच्या नगराचे नाव, म्हणजे नवीन यरुशलेम, जे माझ्या देवाकडून स्वर्गातून उतरते, ही नावे लिहीन; आणि मी त्याच्यावर माझे नवे नाव लिहीन. प्रकटीकरण 3:12.

योहानाचे नवीन कौटुंबिक नाव लिहिण्यासाठी जखऱ्याला एक पट्टी देण्यात आली.

आणि असे घडले की, आठव्या दिवशी ते बाळाची सुंता करण्यासाठी आले; आणि त्याच्या पित्याच्या नावावरून त्याला जखऱ्या असे नाव देऊ लागले. परंतु त्याची माता उत्तर देऊन म्हणाली, तसे नाही; तर त्याचे नाव योहान असे ठेवले जाईल. तेव्हा त्यांनी तिला म्हटले, तुझ्या नातलगंपैकी या नावाने कोणीही ओळखला जात नाही. मग त्यांनी त्याच्या पित्याला खुणा करून विचारले की, त्याला त्याचे कोणते नाव ठेवावयाचे आहे. तेव्हा त्याने एक लेखनफलक मागून घेतला आणि लिहिले, म्हणाला, त्याचे नाव योहान आहे. आणि सर्वजण आश्चर्यचकित झाले. आणि तत्क्षणी त्याचे तोंड उघडले गेले, त्याची जीभ सुटली, आणि तो बोलू लागला व देवाची स्तुती करू लागला. लूक 1:59-64.

योहानाचे नवीन नाव फिलाडेल्फियाच्या मंडळीशी सुसंगत आहे, आणि जखऱ्याचे नाव लाओदिकियाशी सुसंगत आहे, जसे तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाविषयी जखऱ्याच्या अविश्वासाद्वारे प्रतिनिधित्व केले आहे. सर्व संदेशे उत्तरकालाविषयी भाष्य करतात, आणि उत्तरकाल म्हणजे तिसऱ्या देवदूताचा इतिहास होय. म्हणून जो देवदूत हा संदेश घेऊन आला तो तिसराच देवदूत असला पाहिजे. प्रभु लाओदिकीयन सेव्हन्थ-डे अँडव्हेंटिस्ट मंडळीला वगळून पुढे जाईल, हे समजून घेण्यास जखऱ्याने नकार दिला. या संदेशांमध्ये वाणीच्या पुनर्स्थापनेविषयी आणखी बरेच काही सांगायचे आहे, परंतु आपण योशियाच्या संदेशापरंपरेच्या समजुतीकडे पुढे जाऊ.

योशीयाचे चाक

इ.स.पू. 622 मधील योशियाच्या पासोवरपासून सुरू झालेल्या सतराव्या जुबिली चक्राचा आपण विचार केला आहे; परंतु योशियाची वंशरेखा इ.स.पू. 622 च्या बराच आधी सुरू होते. इस्राएलच्या त्या बंडाने, ज्यामुळे शाऊल इस्राएलचा पहिला राजा म्हणून सिंहासनावर आला, राजा शाऊलने राज्य केलेल्या चाळीस वर्षांची खूण केली; त्यानंतर राजा दावीदने राज्य केलेली चाळीस वर्षे आली; त्यानंतर सुलैमानने राज्य केलेली चाळीस वर्षे आली. देवाचा जो नकार संदेशा शमुवेलास इतका अपमानकारक वाटला, तो इ.स.पू. 1097 मध्ये घडला, आणि बंडखोरीची एक भविष्यसूचक रेषा आरंभ करतो, जी कूसावर संपली, जेव्हा यहूद्यांनी जाहीर केले की त्यांचा राजा कोणी नाही, तर केवळ कैसर आहे.

पण ते ओरडून म्हणाले, त्याला दूर करा, त्याला दूर करा, त्याला कूसावर खिळा. पिलात त्यांना म्हणाला, मी तुमच्या राजाला कूसावर खिळू काय? मुख्य याजकांनी उत्तर दिले, कैसराशिवाय आम्हाला दुसरा राजा नाही. योहान 19:15.

इ.स.पूर्व 1097 मध्ये, इ.स.पूर्व 977 मध्ये सोलोमनाच्या मृत्यूपर्यंत तीन राजे प्रत्येकी चाळीस वर्षे राज्य करतील; त्यानंतर राज्य उत्तर व दक्षिण असे विभागले गेले.

आणि त्यानंतर त्यांनी राजाची इच्छा केली; आणि देवाने त्यांना बेन्यामीनाच्या वंशातील, कीशाचा पुत्र शौल, चाळीस वर्षांच्या कालावधीकरिता दिला. प्रेषितांची कृत्ये 13:21.

दावीद राज्य करू लागला तेव्हा तो तीस वर्षांचा होता; आणि त्याने चाळीस वर्षे राज्य केले. हेब्रोन येथे त्याने यहुदावर सात वर्षे आणि सहा महिने राज्य केले; आणि यरुशलेम येथे त्याने सर्व इस्राएल आणि यहुदा यांवर तेहेतीस वर्षे राज्य केले. 2 शमुवेल 2:4, 5.

शलमोनाचे राज्य इ.स.पू. ९७१ मध्ये सुरू झाले; मंदिराचा पाया शलमोनाच्या चौथ्या वर्षी (इ.स.पू. ९६७) घालण्यात आला. बांधकाम सात वर्षे चालले (1 Kings 6:37-38), आणि मंदिर शलमोनाच्या अकराव्या वर्षाच्या आठव्या महिन्यात पूर्ण झाले. औपचारिक समर्पण सातव्या महिन्यात (एथानीम महिन्यात), तंबूच्या सणादरम्यान, झाले (1 Kings 8; 2 Chronicles 5-7). राजे, मंदिर आणि राष्ट्र—यांच्या प्रत्येकाच्या इतिहासात चारशे नव्वद वर्षांचा एक कालखंड दर्शविला आहे, जो राजे, मंदिर किंवा राष्ट्र यांपैकी कोणत्यातरी एका संदर्भात एक भविष्यसूचक कालावधी स्पष्टपणे अधोरेखित करतो.

दानियेल याला इ.स.पू. 607 मध्ये बंदिवासात नेण्यात आले, जरी बहुसंख्य बायबलकालगणक इ.स.पू. 605 हे वर्ष मान्य करतात. ऐतिहासिक अभिलेखाने भविष्यवाणीच्या साक्षीशी सुसंगत असले पाहिजे, आणि इ.स.पू. 1097 मध्ये राजाची इच्छा व्यक्त झाल्यापासून सुरू होणाऱ्या इतिहासरेषेवर ऐतिहासिकरीत्या चिन्हांकित घटनांच्या प्रतीकात्मकतेमुळे अनेक भविष्यसूचक साक्षींवर अशी मागणी येते की इ.स.पू. 607 हाच अचूक अनुप्रयोग आहे, इ.स.पू. 605 नव्हे. इ.स.पू. 607 हे राजांच्या रेषेतील चारशे नव्वद वर्षांच्या समाप्तीचे चिन्ह आहे, परंतु ते त्या रेषेत आढळणाऱ्या सत्तर वर्षांच्या तीन प्रमुख प्रतिरूपांपैकी एकाची सुरुवातही करते. इ.स.पू. 607 हे इ.स.पू. 677 मध्ये मनश्शेच्या बंदिवासाने सुरू झालेल्या सत्तर वर्षांच्या समाप्तीचे चिन्ह आहे. चारशे नव्वद वर्षांच्या प्रतीकाचे पहिले प्रतिरूप (ज्याला त्या रेषेत तीन साक्षी आहेत) तेथे समाप्त होते जिथे सत्तर वर्षांच्या तीन साक्षींपैकी एक समाप्त होते आणि सत्तर वर्षांचा दुसरा साक्षी प्रारंभ होतो; गणितीय रचना इ.स.पू. 607 याचीच साक्ष देते, दानियेलला इ.स.पू. 605 मध्ये बंदिवासात नेण्यात आले होते या कल्पनेच्या विरुद्ध.

इ.स.पू. 1097 ते इ.स.पू. 607 पर्यंतच्या राजांशी संबंधित 490 वर्षांचा जो कालखंड असलेली रेषा आहे, त्याच्यामध्ये सोलोमोनाच्या मंदिराच्या समर्पणापासून ते बंदिवासानंतर झरुब्बाबेलाने इ.स.पू. 516 मध्ये केलेल्या मंदिराच्या समर्पणापर्यंतचे 490 वर्षेही आहेत. ही 490 वर्षे सोलोमोनाने आपल्या अकराव्या वर्षी केलेल्या समर्पणापासूनची 420 वर्षे, त्यात बंदिवासकाळात मंदिर उजाड पडून राहिलेल्या 70 वर्षांची भर घातल्यावर, एकूण 490 वर्षे होतात. आर्टक्षत्राच्या तिसऱ्या फर्मानाचा काल 59 वर्षांनी नंतर, इ.स.पू. 457 मध्ये आला, आणि तो देवाच्या लोकांसाठी “ठरविलेल्या” (“वेगळे कापून ठेवलेल्या,” दानिएल 9:24) 490 वर्षांच्या प्रारंभाची खूण करतो; हा कालखंड इ.स. 34 मध्ये स्तेफनाच्या दगडमाराने समाप्त झाला. अर्थात, इ.स.पू. 1097 मध्ये देव आणि भविष्यवाणीच्या आत्म्याचा नकार करून झालेल्या मूलभूत अधःपतनापासून सुरू होऊन, स्तेफनाने देवाच्या उजव्या हाताशी ख्रिस्त उभा असल्याचे पाहिले त्या समाप्तीपर्यंत पोहोचणाऱ्या भविष्यसूचक रेषेत, याखेरीजही अनेक गहन कालानुक्रमिक साक्षी आहेत. या साक्ष्यामध्ये आपण योशियाचे भविष्यसूचक चक्र शोधतो.

मी “मूलभूत धर्मत्याग” असे म्हणतो, कारण या रेषेची सुरुवात त्या क्षणाची ओळख करून देते जेव्हा इस्राएलने सांसारिक राजा असावा अशी इच्छा धरून देवाला राजा म्हणून नाकारले; अशा रीतीने इस्राएलच्या मानवी राजसत्तेच्या पायाची स्थापना चिन्हांकित झाली. मी हे योशियाच्या चाकासाठीही लिहितो, कारण “योशिया,” ज्याचा अर्थ “देवाचा पाया” असा आहे, तो देवाच्या लोकांच्या पाया आणि मूलभूत धर्मत्याग या दोन्हींचे प्रतीक आहे.

सोलोमोन मरण पावला आणि बारा वंश उत्तर व दक्षिण असे विभागले गेले, तेव्हा यारोबामाने स्थापन केलेल्या बनावट उपासना-प्रणालीच्या अर्पणकार्याला अवज्ञाकारी संदेष्ट्याने धिक्कारले, आणि त्याच्या त्या धिक्कारामध्ये योशिया नावाच्या येऊ घातलेल्या राजाची भविष्यवाणी अंतर्भूत होती. यारोबाम आणि उत्तरेकडील दहा वंश यांच्या मूलभूत धर्मत्यागाच्या वेळी, इ.स.पू. ६२२ च्या महान पासोवरने चिन्हांकित झालेल्या योशिया आणि त्याच्या पुनरुत्थानाची भविष्यवाणी करण्यात आली होती. मोशेच्या लेखनांचा शोध लागणे आणि देवाच्या लोकांवर त्यांच्या सततच्या धर्मत्यागामुळे न्याय घोषित होणे, यांमुळे ते पुनरुत्थान घडून आले. मोशेच्या लेखनांतील शब्द राजा योशियाला वाचून

दाखविण्यात आले, तेव्हा त्यातून जुन्या कराराच्या इतिहासातील सर्वात महान पुनरुत्थान निर्माण झाले. योशिया नावाचा एक भावी पुत्र जन्मास येईल, या भविष्यवाणीतही अवज्ञाकारी संदेष्ट्याने राजा यारोबामाविरुद्ध केलेल्या मूलभूत धर्मत्यागाच्या संदेष्टीय धिक्काराचाही समावेश होता.

दानीयेल ज्याला मोशेचा शाप म्हणतो, तो लेवीयव्यवस्था अध्याय २६ मधील “सात वेळा” होय, आणि तोच विल्यम मिलर यांच्या मूलभूत शोधाचा पाया ठरला; विल्यम मिलर हे अॅडव्हेंटिझमच्या मूलभूत सत्यांचे प्रतीक आहेत. ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी मिलरच्या संदेशाला जे सामर्थ्य प्राप्त झाले, ते १८३८ आणि १८४० मध्ये “योशिया” लिच यांच्या कार्याद्वारे घडून आले. १८६३ मध्ये ते पायाभूत तत्त्व बाजूला ठेवण्यात आले, आणि “सात वेळा” हे केवळ फिलाडेल्फियन मिलराइट्सच्या मूलभूत सत्यांचेच नव्हे, तर पायाभूत तत्त्वांविरुद्धच्या लाओडिकीया मिलरिझमच्या बंडाचेही प्रतीक बनले. पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या मिलराइट्सचा इतिहास “योशिया” या प्रतीकात्मकतेने युक्त आहे, आणि तीच प्रतीकात्मकता एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात अक्षरशः पुन्हा प्रकट होणार आहे. योशियाच्या चाकाची परंपरा राजा साऊलच्या जादूटोण्यापर्यंत मागे पोहोचते, आणि तेथून पुढे जाऊन रविवारच्या कायद्याच्या वेळी लाओडिकीया सेव्ह्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्च ओकून टाकले जाण्यापर्यंत पोहोचते. यहेज्केलमधील योशियाचे चाक आता एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या शिवकामोर्तबाच्या परमोच्च टप्प्याच्या रूपाने उघडले जात आहे.

पुढील लेखात आपण या गोष्टी पुढे चालू ठेवू.